

На пръв поглед изглежда странно, че след стотици книги и изследвания, посветени на Адолф Хитлер и неговия „хилядолетен Райх”, мракът, обгръщаш тази демонична фигура все още не е разсеян. Събитията са известни. Публикувани са безброй документи, писма, записи на разговори. Повече детайли едва ли са необходими. И въпреки това нацистският фюрер си остава един от най-впечатляващите хора за всички времена!

Човек, който овладя сърцата на цял един народ, не чрез принуда, а с доброволно следване; който пробуди народния дух към творчески труд, за да извоюва отново благоденствие; който му вдъхна вяра в неговата историческа мисия сред другите народи. Това е той! Това е Адолф Хитлер! Успехът му се крие единствено в самия него. Завладяващ оратор, велик диктатор, отдаден на своята кауза, изключително еродиран.

Адолф Хитлер се ражда в малкото градче Браунау до река Ин между Австрия и Германия на 20 април 1889 година в семейството на митнически чиновник на 52 години – Алоис Шиклгрубер Хитлер и 20-годишното селско момиче Клара Пьолцл Хитлер. От обикновен човек с незначителен произход той се издига до диктатор на Германия и завладява почти цяла Европа. Той сам успява да постигне всичко. Не чака някой да му помогне или да получи наставления. Сам взема решението да влезе в политиката в името на своя народ. Въпреки че до избухването на Първата световна война живее с мисълта да стане архитект и в големия немски град Адолф е първоначално сам и по-голямата част от времето прекарва в четене на книги. Той вижда около себе си все повече и повече евреи. „Как може те да са германци” – се пита той. Усеща нахлуването на друго присъствие и това го притеснява. Сякаш усеща, че трябва да бъде полезен на своя народ и родина. В казармата Хитлер се качва на стол и казва: „Бойни другари, та ние не сме революционна гвардия на притичалите евреи. И след това в рамките само на две години Хитлер успява да стане абсолютния и непоклатим лидер на малката партия DAP и сменя името ѝ на Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Националсоциалистическа немска работническа партия), известна навсякъде като NSDAP. Хитлер включва идеите си, оформени още от престоя му във Виена: антисемитизъм, силен национализъм, идея за арийско расово господство, презрение към либералната демокрация и принципа на водача. Платформата, с която излиза партията му, е направена така, че да заинтригува всеки, който е недоволен от нещо. Повечето от идеите в нея не са нови, но той успява да ги направи привлекателни и ясни за всеки. Той е бил никой, никой не го е познавал, „набирал” е сили малко по малко, но най-важното – той знае накъде е тръгнал и какво цели и никога не се предава. Успява да се издигне благодарение на това, че остава верен на себе си и на народа си докрай. Дори часове преди смъртта си той остава същия спокоен човек и не показва никакво безпокойство. За не го няма пречки и съумява да използва качествата си на диктатор и националист, за да запази народа си. Колко нереално звучи – едно обикновено момче,

което мечта да бъде архитект и което произлиза от малко градче, успява да завладее почти цял свят? Повечето политици получават образованието си в известни университети, учат специално предмети, а едно момче, което само се образова успява да ги надмине и то със страшна сила. Хитлер не ли достоен да бъде признат като наистина изключителен човек?

Словото на Хитлер е едно от наистина най-силните му качества. Завладяващ оратор, който успява да впечатли и „обезоръжи“ своите събеседници отраз. Дори на процеса срещу него с обвинение за държавна измяна той сам е се защитава и по блестящ начин използва красноречието си. Той успява да се превърне в национален герой въпреки обвиненията срещу него. Впечатляващите му речи успяват да му осигурят само девет месеца затвор при много леки условия. Не всеки може да обърне лошите си черти в добри. В този случай Хитлер е бил виновен, а той успява така да прииначи истината, така да „умае“ целия народ със своите думи, че изведнъж става човек, който всички се възхищават и това, което е извършил вече нямало значение. Словото е стихията на Фюрера. То е ключа за неговия успех. Едва ли би имало ерата на Хитлер, без поразяващите му слова. Малко хора са притежавали способностите му на оратор. Това също не е ли достойно за признание?

Великият диктатор е един от най-образовани и еродирани водачи на света. Той сам се образова и не се страхува от това. Всяка една област и наука му е позната – било то математика, философия, биология, механика или каквото и да било той е запознат. Жаждата му за знания е неутолима. Прекарва стотици часове в четене. Той един от най-образованите хора на своето столетие. Много повече от Чърчил или от Пиер Лавал, от Рузвелт или Айзенхауер. Ето защо единствено той успява да се издигне над всички и да успее да завладее Европа. Имал е ум като „бръснач“, успявал е с изключителна точност да преценява всеки един човек, всяка една ситуация и проблем и да намери решение. Какъв ли е този човек, който завладява Европа, успява да пожъне толкова успехи и да се превърне човека, за който винаги ще говорят? Не ли този човек достоен да бъде признат?

Националсоциализмът, като всяко революционно движение, е изпълнен с примери за лична саможертва. Фюрера е пример за лична саможертва не само по време на борбата за властта, но и през целия си живот. Той никога не е искал повече за себе си. Като млад мъж Хитлер дава пенсията си като сирак на по-малката си сестра, Паула, и започва сам да се бори във враждебния свят, където всяко парче хляб идва след сурова битка. Този пример от началото се запазва до самия край, той винаги поставя себе си след общото дело. През Първата световна война, Хитлер преминава през всички тревоги и проблеми на обикновения войник. Неговият полк кърви на фронта. Когато силата му спада, всеки трябва да поеме по-голяма част върху себе си. Никой не поема повече от Хитлер. Той постоянно е доброволец за допълнителни задачи, взима най-опасните назначения и много пъти едвам избягва смъртта. Все едно, че изхода на войната зависи единствено от него. Когато има право на заслужена почивка, той се

отказва доброволно и я дава на някой женен войник, който да иде при семейството си. След удара в гърба и позорната загуба на Германия, Хитлер е решен да даде остатъка от живота си за това да види отново Германия силна и да се отмени злото споразумение от Версай. По време на тези години на борба, той прави по-големи жертви отколкото по време на младостта си. Личният гардероб на Фюрера е толкова беден, че по-богатите другари от партията му дават костюми при срещи с големи индустриалци. Не само всяка марка отива за борбата, но и Хитлер трябва да изостави мечтата си да стане художник (както мисли по това време) или архитект. Материалните жертви не са единственото, което партията изисква от лидера си. Хитлер често казва, че не би могъл да се наслади на една женитба, защото е женен за цяла Германия. По-лошо, той знае, че никога няма да може да има деца. Той не иска да ги постави в условие, да растат в сянката на неговите постижения и да следват неговите стъпки. Началото на войната принуждава Хитлер да изостави мечтата си, да изгради на ново немските градове. Той облича униформата си и отказва да я сваля, докато не бъде постигната победата. Той работи по цял ден, имайки все повече и повече работа. За фюрера единственото, което имало значение е постигането на целта и най-важното е знаел как да я постигне. Той не искал нищо за себе си. Не целял несметни богатства, слава или каквато и да била награда. Искал само доброто на своя народ. И за него това било важното. Той е осъзнал, че трябва да се жертва в името на народа си, в името на общото благо. Не е ли достоен за признание?

В хода на завоеванията си Адолф Хитлер става причина за Втората световна война, довела до смъртта на 35 милиона души. За да се нареди между най-влиятелните военначалници на всички времена, той става най-диаболичната и варварска личност сред тях. И все пак във всяка лоша приказка в един лош герой има нещо достойно да бъде признато!